

Las golondrinas de Kabul / Les Hirondelles de Kaboul

Direcció: **Zabou Breitman, Eléa Gobbé-Mévellec**

Festival de cinema asiàtic

Països: França, Luxemburg, Suïssa (2019)

Fitxa tècnica

Guió Zabou Breitman, Patricia Mortagne, Sébastien Tavel (llibre: Yasmina Khadra) **Fotografia** Animació **Música** Alexis Rault **Interpretació** Animació / Drama social **Durada** 81 min **Gènere** Animació **Llengües** Francès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Estiu de 1998. Kabul és una ciutat en ruïnes ocupada pels talibans. En Mohsen i la Zunaira són dos adolescents que s'han enamorat tot i viure en un entorn ple de violència i misèria. Encara que van sobrevivint dia a dia, un acte irresponsable d'en Mohsen canviarà les seves vides per sempre. (filmaffinity.com)

Crítica

2019.05.16 - CANES 2019: Zabou Breitman i Elea Gobbe-Mevellec s'endinsen en la Kabul dels talibans i signen una aconseguida adaptació animada de la novel·la de Yasmina Khadra

"Cap home li deu res a cap dona". A la capital afganesa, Kabul, a finals dels 90, el domini dels talibans ha sumit la societat local en l'obscurantisme, sota l'autoritat de la xaria i els seus fanàtics armats. La universitat està devastada, la música, prohibida, hi ha lapidacions al mig del carrer i execucions a l'estadi nacional, abans dels partits de futbol: la por s'ha apoderat de les ments i la rutina de la població. I per a les dones, condemnades a caminar per la ciutat acompanyades i ocultes sota el tradicional burca, amb una reixeta sobre els ulls, aquesta vida és sinònim de reducció al no-res, ja que la dominació masculina ha pres unes proporcions irresistibles en nom de la religió (i del control de masses). En el marc d'aquest ombrívol període, que desafortunadament encara continua en alguns llocs i que no cal deixar de denunciar, va ambientar el novel·lista algerià **Yasmina Khadra** el seu excel·lent *bestseller* *Les orenetes de Kabul* (2002), convertida avui en una reeixida cinta d'animació signada per les franceses **Zabou Breitman** i **Elea Gobbe-Mevellec**, i presentada a la secció Un Certain Regard del 72è Festival de Canes, *Les Hirondelles de Kaboul*.

Adaptada amb enginy per **Sébastien Tavel**, **Patricia Mortagne** i **Zabou Breitman**, la trama creua la trajectòria de tres protagonistes: l'exmujahidí Atiq, convertit en guàrdia de la presó local després d'haver lluitat durant anys contra els soviètics, i la parella de professors en atur que formen en Mohsen, que està profundament deprimat (ja que els seus valors es veuen perillosament amenaçats per les circumstàncies), i la Zunaira, una dona enamorada de la llibertat. Al voltant d'ells, graviten una multitud de personatges secundaris: la Mussarat, la dona de l'Atiq, que té un càncer en fase terminal (un antic company d'armes del guàrdia aconsella a aquest que la repudii); en Qassim, implacable cap de la policia moral; el professor Arash, que ha obert un col·legi clandestí; un antic mul·là que somia fugir, etc. Un accident mortal després d'una baralla porta la Zunaira a la presó de l'Atiq, i revolucionarà la vida d'aquest. Però l'execució de la jove s'acosta i els opressors estan atents al mínim pas en fals...

Com conservar l'esperança i les ganes de viure en un entorn assassí, en un sistema carcerari a cel obert en el qual les dones estan relegades a la pitjor de les submissions? Creant una cinta amb una estètica visual que permet abordar esdeveniments tràgics de forma frontal i sense gaire violència psicològica per a l'espectador, les dues directors treuen el millor partit d'una trama senzilla, però perfectament articulada. Teixint tranquil·lament sota els fils argumentals un ventall de temes (la parella, l'amor, els exsoldats, l'integritat, les debilitats humanes i les llums de la fe i l'esperança sota un jou dictatorial, etc.), sempre respectant acuradament les regles del suspens, *Les Hirondelles de Kaboul* és un bon exemple (estètic i narratiu) de la capacitat per transmetre idees essencials, humanistes i feministes, entre un gran públic (de joves i adults) que ofereix el cinema animat d'autor.

“Las golondrinas de Kabul”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema d'Animació d'Annecy 2018: premi Gan Foundation a la distribució

Festival de Canes 2019: nominació al premi Un Certain Regard

Premis de Cinema Europeu 2019: nominació al premi al llargmetratge d'animació europeu

Premis Lumiere, França 2020: nominació al premi a la millor pel·lícula d'animació

Festival Transatlantyk: Lodz 2019: nominació al premi Transatlantyk Distribution, secció "Nou Cinema"

Festival de Veterans de Cinema 2019: premi Harry Julius a la millor animació

Zabou Breitman, Eléa Gobbé-Mévellec

Filmografia com a directores

Zabou Breitman

2019 *Les hirondelles de Kaboul*

2017 *París, etc.* (TV Series) (12 episodis)

2010 *No et moi*

2009 *Je l'aimais*

2006 *Dix films pour en parler* (curt sèrie TV) (1 episodi)

2006 *L'homme de sa vie*

2005 *L'hiver sous la table* (vídeo)

2003 *Bien dit* (curt)

2003 *Bien entendu* (curt)

2003 *Bien joué* (curt)

2001 *Acordarse de las cosas bellas*

Eléa Gobbé-Mévellec

2019 *Les hirondelles de Kaboul*

Biografies

Zabou Breitman (Isabelle Breitman, França, 1959), o simplement Zabou, és una actriu i directora de cinema francesa. És filla dels actors Jean-Claude Deret i Céline Léger. A l'edat de quatre anys va aparèixer en la seva primera pel·lícula. Des del 1981, Zabou ha actuat en dotzenes de papers en cinema, televisió i teatre. Va fer el seu debut com a directora de cinema el 2001 amb *Se souvenir des belles choses*, pel·lícula per la qual va guanyar un Premi César al Millor Debut. El 2012, va participar al programa de televisió *Rendez-vous en terre inconnue*.

Elea Gobbé-Mévellec (França, 1985) va estudiar animació a l'Escola Gobelins de París durant 3 anys, on va completar dos curtmetratges: el primer, *Madame* (2005), és un curtmetratge musical sobre nens projectat en diferents festivals d'animació; el segon, *Traintamarre* (2006), el va realitzar amb altres estudiants per projectar-lo al Festival d'Animació de Cinema d'Annecy. Després va dirigir *Escale* del 2006 al 2008 per a Nostromo Production (produït per Emmanuel Duchemin), i alhora va dirigir alguns comercials per a la companyia. Després d'això, es va convertir en animadora de personatges en el llargmetratge *Le chat du rabbin* el 2009, i *Le jour des corneilles* el 2010.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

